ປະຫວັດສາດທີ່ເຊື່ອງເລັ້ນຂອງຂໍ້ທີສີ່ສິບ - ໝາຍເລກສາມສິບສີ່
ເອເຊກຽນ ໝາຍເລກສິບຫ້າ

Jeff Pippenger
2026-10-28

ຫ້າເດືອນທີ່ຖືກປິດບັງໄວ້

ໃນປີ 1838 ໂຈໄຊອາ ລິດຊ໌ ໄດ້ນຳສະເໜີຂ່າວສານຂອງສາສະໜາອິດສະລາມ ຕາມທີ່ສະແດງໄວ້ໃນຂໍ້ທີສິບໂດຍເຊື່ອມໂຍງກັບເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ທີສິບຫ້າ. ໃນເວລານັ້ນມີບາງອົງປະກອບຂອງຄຳພະຍາກອນທີ່ຍັງຖືກປິດບັງໄວ້ຈາກສາຍຕາຂອງລິດຊ໌. ພາຍໃນວັນທີ 1 ສິງຫາ ປີ 1840 ລິດຊ໌ໄດ້ຕີພິມບົດນຳສະເໜີທີ່ລະອຽດຄົບຖ້ວນຍິ່ງຂຶ້ນ
ໂດຍອີງໃສ່ສິ່ງທີ່ໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍແກ່ລາວພາຍຫຼັງປີ 1838 ຈາກຂ່າວສານເລື່ອງ “ຫ້າເດືອນ”. ໃນປີ 1838 ບາງສ່ວນຂອງຂ່າວສານເລື່ອງ “ຫ້າເດືອນ” ໃນພຣະທຳພຣະນິມິດ ບົດທີເກົ້າ ຍັງຖືກປິດບັງໄວ້ຈາກລິດຊ໌.
ສ່ວນທີ່ຖືກປິດບັງໄວ້ຂອງຄຳພະຍາກອນເລື່ອງຫ້າເດືອນ ໄດ້ຖືກແກະຕາປະທັບໃຫ້ລິດຊ໌ຮັບຮູ້ກ່ອນປີ 1840 ແລະການແກະຕາປະທັບນັ້ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ເກີດການສຳແດງລິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ ຕັ້ງແຕ່ປີ 1840 ຈົນເຖິງປີ
1844.

ໄລຍະຫ້າເດືອນໃນຂໍ້ທີຫ້າໄດ້ຖືກປິດບັງໄວ້ຈົນເຖິງປີ 2026.
ເມື່ອເອລີຊາເບັດອອກຈາກການເກັບຕົວເປັນເວລາຫ້າເດືອນ ມາຣີກໍໄດ້ມາຢູ່ຮ່ວມກັບນາງ.
ມາຣີເຊື່ອມໂຍງໄລຍະຫ້າເດືອນແຫ່ງການເກັບຕົວນັ້ນເຂົ້າກັບຄຳອຸປະມາເລື່ອງຍິງພົມມະຈາລີສິບຄົນ ເພາະວ່າຕ່າງຈາກເອລີຊາເບັດ ມາຣີເປັນຍິງພົມມະຈາລີທີ່ຖືພາສ່ວນເອລີຊາເບັດເປັນແມ່ຍິງຖືພາທີ່ມີອາຍຸກາຍໄວທີ່ຈະມີລູກໄດ້ແລ້ວ.
ການເກີດທັງສອງລ້ວນແຕ່ເປັນການເກີດທີ່ອັດສະຈັນໃນລັກສະນະສະເພາະຂອງແຕ່ລະກໍລະນີແຕ່ມາຣີເປັນຍິງພົມມະຈາລີ. ຜູ້ປະກາດພຣະທຳທຸກຄົນລ້ວນແຕ່ກ່າວເຖິງວາລະສິ້ນສຸດຂອງໂລກ
ແລະບັນດາຍິງພົມມະຈາລີໃນຍຸກສຸດທ້າຍທີ່ມາຣີເປັນຕົວແທນນັ້ນ ຄືຍິງພົມມະຈາລີທີ່ສະຫຼາດຫ້າຄົນ
ຜູ້ປະກອບເປັນຂະບວນການຟີລາເດັນເຟຍຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມຊຶ່ງຖືກນັບເປັນຈຳນວນໜຶ່ງແສນສີ່ໝື່ນສີ່ພັນຄົນ. ເອລີຊາເບັດແລະມາຣີພົບກັນໃນເດືອນທີຫົກຫຼັງຈາກທີ່ເອລີຊາເບັດເກັບຕົວເປັນເວລາຫ້າເດືອນ. ໄລຍະຫ້າເດືອນໃນຂໍ້ທີຫ້າໄດ້ຖືກປິດບັງໄວ້ຈົນເຖິງປີ 2026.

ເມື່ອໂຢຮັນເກີດ ມາຣີໄດ້ກັບຄືນໄປນາຊາເຣັດ ແລະຊາຂາຣີຢາກໍບໍ່ເປັນໃບ້ອີກຕໍ່ໄປ.
ມາຣີຢູ່ກັບເອລີຊາເບັດຈົນກະທັ່ງປະຕູປິດລົງໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດຊຶ່ງເປັນເວລາທີ່ຄຳພະຍາກອນເປັ່ງສຽງ. ຊາຂາຣີຢາເປັນຫຼັກໝາຍບອກທາງອັລຟາທີ່ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນໃບ້ແລະຍັງເປັນຫຼັກໝາຍບອກທາງໂອເມກາຜູ້ທີ່ເວົ້າໃນເວລາທີ່ບຸດຊາຍຂອງຕົນເກີດ.
ຊາຂາຣີຢາຢູ່ທັງໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນແລະຕອນສິ້ນສຸດໂດຍເປັນຕົວແທນຂອງທັງທູດສະຫວັນອົງທີໜຶ່ງແລະອົງທີສາມ.
ເອລີຊາເບັດແມ່ນຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສອງ ແລະມາຣີແມ່ນຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງໃນເວລາທ່ຽງຄືນທີ່ມາຮ່ວມກັບເອລີຊາເບັດເມື່ອສິ້ນສຸດໄລຍະຫ້າເດືອນແຫ່ງການເກັບຕົວ.

ຄອບຄົວຂອງໂນອາທັງແປດຄົນໄດ້ຖືກເຊື່ອງໄວ້ໃນນາວາເປັນເວລາຫ້າເດືອນແລ້ວນາວາກໍຄ້າງຢູ່ເທິງພູອາຣາຣາດ.
ສຽງຮ້ອງໃນຍາມທ່ຽງຄືນໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບທູດສະຫວັນອົງທີສອງທີ່ເອັກຊິເຕີ
ແລະສືບຕໍ່ໄປຈົນປະຕູຖືກປິດໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ ຄ.ສ. 1844

ອັນເປັນການສຳເລັດເປັນຈິງຂອງຄຳອຸປະມາເລື່ອງຍິງພົມມະຈາລີສິບຄົນ.
ນາງມາຣີໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບນາງເອລີຊາເບັດທີ່ເອັກຊິເຕີ ແລະຢູ່ຕໍ່ໄປຈົນໂຢຮັນເກີດ.

ຂ່າວສານທີ່ຖືກປິດບັງໄວ້ບໍ່ໃຫ້ລິດຊ໌ຮູ້ໃນປີ 1838 ຄືຂ່າວສານເລື່ອງ “ຫ້າເດືອນ”. ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນເຮືອໃຫຍ່ທັງແປດຄົນເປັນພາບສັນຍາລັກຂອງການປິດບັງຫ້າເດືອນໄວ້; ນັ້ນຄືການທີ່ເອລີຊາເບັດເກັບຕົວຢູ່ໃນໄລຍະຫ້າເດືອນທຳອິດຂອງການຖືພາຂອງນາງ.
ແມ່ນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຊົງໃຊ້ພຣະຫັດຂອງພຣະອົງບັງຫ້າເດືອນໄວ້ໃນປີ 1838
ຈົນກະທັ່ງພຣະອົງຊົງຖອນພຣະຫັດອອກຈາກຫ້າເດືອນນັ້ນເຮັດໃຫ້ລິດຊ໌ສາມາດພິມເຜີຍແຜ່ວັນທີນັ້ນໄດ້ລ່ວງໜ້າສິບວັນກ່ອນທີ່ຈະສຳເລັດເປັນຈິງຕາມວັນທີນັ້ນ.
ເມື່ອຂ່າວສານເລື່ອງຫ້າເດືອນຖືກເປີດຕາປະທັບໃນວາລະສຸດທ້າຍ ດັ່ງທີ່ກຳລັງຖືກນຳສະເໜີໃນເວລານີ້
ທ່ານກໍຢູ່ທີ່ໄລຍະຫົກວັນຂອງການຊຸມນຸມແບບຕັ້ງຄ້າຍທີ່ເອັກຊິເຕີ ແຕ່ວັນທີ 12 ຫາວັນທີ 17 ເດືອນສິງຫາ ປີ 1844 ເຊິ່ງຕາມມາດ້ວຍອີກຫົກສິບຫົກວັນຈົນເຖິງປະຕູທີ່ປິດໃນວັນທີ 22 ເດືອນຕຸລາ ປີ 1844.
ມີທັງໝົດເຈັດສິບສອງວັນ ແຕ່ເມື່ອນຳວັນເຫຼົ່ານັ້ນມາຈັດວາງໃນເສັ້ນລຳດັບເວລາຕາມຄຳພະຍາກອນ
ແລ້ວແຍກຫຼັກໝາຍຕ່າງໆອອກຈາກກັນ ກໍຈະເຫັນໄດ້ວ່າ ສັນຍານຂອງການປິດລ້ອມ
ເຊິ່ງມີການຊຸມນຸມແບບຕັ້ງຄ້າຍທີ່ເອັກຊິເຕີເປັນພາບສັນຍາລັກນັ້ນແມ່ນໄລຍະຫົກວັນທີ່ຕາມມາດ້ວຍອີກຫົກສິບຫົກວັນຈົນເຖິງປະຕູທີ່ປິດ. ໃນທາງຄຳພະຍາກອນ
ໄລຍະເວລານີ້ຖືກສະແດງເປັນ 6 6 6.

ປະຫວັດສາດຂອງການປິດລ້ອມ ດັ່ງທີ່ມີຊ່ວງເວລາຈາກເອັກຊິເຕີຈົນເຖິງວັນທີ 22 ຕຸລາເປັນພາບແທນນັ້ນກໍມີລາເມັກ ຜູ້ຢູ່ໃນລຸ້ນທີຫົກຂອງສາຍຕະກູນກາອິນ ເປັນພາບແທນ. ປະຕູຖືກປິດລົງທັນທີຫຼັງຈາກຄຳພະຍາກອນເລື່ອງຫ້າເດືອນຖືກເປີດຜະນຶກ. ປະຕູນີ້ຄ່ອຍໆປິດລົງເປັນລຳດັບແຕ່ສຳລັບນິກາຍແອັດເວນຕິສ ການປິດລົງເປັນລຳດັບນີ້ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຕັ້ງແຕ່ 9/11 ແລະຈະສິ້ນສຸດລົງເມື່ອການປິດລ້ອມມາເຖິງ. ເມື່ອການປິດລ້ອມມາເຖິງ
ທ່ານຈະສະແດງອຸປະນິໄສຂອງລາເມັກແຫ່ງສາຍຕະກູນກາອິນ ຫຼືຂອງລາເມັກແຫ່ງສາຍຕະກູນເຊັດອອກມາ. ຕົວເລກຂອງປະຫວັດສາດຊ່ວງນັ້ນສຳລັບລາເມັກແຫ່ງສາຍຕະກູນກາອິນແມ່ນ 6 6 6
ແລະຕົວເລກສຳລັບລາເມັກແຫ່ງສາຍຕະກູນເຊັດ ແລະຄຣິສຕະຈັກທີ່ມີໄຊຊະນະແມ່ນ 7 7 7.

ການປາກົດຂອງອຸປະນິໄສທັງສອງແບບ ຊຶ່ງມີລາເມັກທັງສອງຄົນ ແລະຕົວເລກ 666 ຫຼື 777
ເປັນສັນຍາລັກແທນນັ້ນ ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍເຫດການຕ່າງໆ
ທີ່ຜັກດັນໃຫ້ຂະບວນການແອັດເວນຕິສກາຍເປັນທີ່ສົນໃຈຂອງສາທາລະນະຊົນ ເມື່ອມີການຕັ້ງຄຳຖາມວ່າເປັນຫຍັງຊາວແອັດເວນຕິສຈຶ່ງມິດງຽບຕໍ່ຄຳເຕືອນເລື່ອງລູກໄຟທີ່ນະຄອນແນຊວິລ.
ການໂຕ້ແຍ້ງທີ່ທະວີຄວາມຮຸນແຮງຂຶ້ນນັ້ນ ກາຍເປັນການສະແດງອັນປະຈັກແກ່ສາຍຕາ
ກ່ອນການປິດປະຕູແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງໃນໄວໆນີ້ຊຶ່ງມີການທີ່ສັດທັງຫຼາຍໄຕ່ຂຶ້ນຕາມທາງລາດເຂົ້າໄປໃນນາວາເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າ.
ການເຕືອນອັນປະຈັກແກ່ສາຍຕາທີ່ທະວີຄວາມເຂັ້ມຂົ້ນຂຶ້ນນີ້ ຍັງມີປະສົບການຂອງເອລີຢາເທິງພູກາເມນແລະຂະບວນການຂອງຜູ້ຕິດຕາມມິນເລີໃນປີ 1844 ເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າເຊັ່ນກັນ.

ໂຄງສ້າງເຊີງຄຳພະຍາກອນຂອງການປິດລ້ອມ

ໂຄງສ້າງທາງຄຳພະຍາກອນຂອງການປິດລ້ອມທີ່ສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍການທຳລາຍເມືອງ
ເປັນສັນຍາລັກແທນໄລຍະເວລາໜຶ່ງທີ່ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍໝາຍສຳຄັນໜຶ່ງ ແລະສິ້ນສຸດດ້ວຍໝາຍສຳຄັນອີກໜຶ່ງ. ໂຄງສ້າງນີ້ເປັນສັນຍາລັກແທນທັງໄລຍະເວລາໜຶ່ງ ແລະຈຸດເວລາໜຶ່ງ.
ໄລຍະເວລາແຫ່ງການກໍ່ຮູບຂຶ້ນຂອງຮູບຈຳລອງ ຖືກສະແດງອອກໃນຫຼາຍຮູບແບບ.
ໂຄງສ້າງທາງຄຳພະຍາກອນທຸກໂຄງສ້າງທີ່ມີລັກສະນະເຊັ່ນນີ້ໃນຄຳພະຍານທີ່ໄດ້ຮັບການດົນໃຈ

ລ້ວນແຕ່ເປັນແບບຢ່າງທີ່ເລັງເຖິງໄລຍະເວລາແຫ່ງການທົດສອບກ່ຽວກັບຮູບຈຳລອງຂອງສັດຮ້າຍຊຶ່ງມາເຖິງຈຸດສູງສຸດດ້ວຍເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ.

“‘ຮູບເໝືອນຂອງສັດຮ້າຍ’
ໝາຍເຖິງຮູບແບບຂອງຄຣິດສາສະໜາຝ່າຍໂປຣເຕສຕັນທີ່ຫັນເຫຈາກຄວາມເຊື່ອ ເຊິ່ງຈະກໍ່ຕົວຂຶ້ນເມື່ອບັ
ນດາຄຣິສຕະຈັກໂປຣເຕສຕັນສະແຫວງຫາຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກອຳນາດຝ່າຍບ້ານເມືອງເພື່ອບັງຄັບໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກຄຳສອນຂອງຕົນ. ສ່ວນ ‘ເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ’ ນັ້ນຍັງຕ້ອງໄດ້ຮັບການກຳນົດຄວາມໝາຍ.” ການຕໍ່ສູ້ຄັ້ງຍິ່ງໃຫຍ່, 445.

ໄລຍະເວລານັ້ນສະແດງເຖິງການກໍ່ຮູບຂຶ້ນຂອງຮູບຈຳລອງທີ່ສ້າງໃຫ້ແກ່ສັດຮ້າຍ ແລະເປັນຮູບຂອງສັດຮ້າຍ; ເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍຖືກບັງຄັບໃຊ້ເມື່ອຮູບຈຳລອງທີ່ໄດ້ກໍ່ຮູບມານັ້ນມາເຖິງຂັ້ນທີ່ສາມາດເວົ້າໃຫ້ກົດໝາຍວັນອາທິດເກີດມີຂຶ້ນໄດ້.
ເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງສິດອຳນາດຂອງໂຣມໄດ້ຖືກສະແດງເປັນແບບເລັງໄວ້ໂດຍເນບູກາດເນັດຊາເມື່ອນະຄອນເຢຣູຊາເລັມຖືກທຳລາຍ. ບໍ່ວ່າຈະເປັນບາບີໂລນ ຫຼືໂຣມ, ໂຄງສ້າງຂອງການປິດລ້ອມເນັ້ນເຖິງກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອໃນຍຸກສຸດທ້າຍ. ການປິດລ້ອມຂອງອໍຮານຕັ້ງແຕ່ປີ 1333 ຈົນເຖິງປີ 1337 ແລະໄລຍະສີ່ປີຕັ້ງແຕ່ວັນທີ 27 ກໍລະກົດ 1449
ຈົນເຖິງການປິດລ້ອມນະຄອນຄອນສະແຕນຕິໂນເປິນໃນປີ 1453
ບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນແບບເລັງເຖິງໄລຍະເວລາຕັ້ງແຕ່ວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840 ຈົນເຖິງວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ການປິດລ້ອມເຫຼົ່ານັ້ນຍັງເນັ້ນເຖິງບົດບາດຂອງອິດສະລາມໃນຖານະບັນດາລູກຫຼານຂອງລົມທິດຕາເວັນອອກໃນຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະຄຳພີອີກດ້ວຍ. ຫົວຂໍ້ເລື່ອງກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອ (ບາບີໂລນ ຫຼືໂຣມ)
ແລະລົມທິດຕາເວັນອອກ ແມ່ນ “ຂ່າວຄາວຈາກທິດຕາເວັນອອກ ແລະຈາກທິດເໜືອ” ໃນດານີເອນ 11:45.

ແຕ່ຂ່າວຈາກທິດຕາເວັນອອກ ແລະຈາກທິດເໜືອຈະເຮັດໃຫ້ລາວຮ້ອນໃຈ: ດັ່ງນັ້ນ
ລາວຈະອອກໄປດ້ວຍຄວາມໂກດແຄ້ນຢ່າງຮຸນແຮງ ເພື່ອທຳລາຍ
ແລະກຳຈັດຄົນເປັນຈຳນວນຫຼາຍໃຫ້ສິ້ນຊາກ. ດານີເອນ 11:44.

ໄລຍະສີ່ປີນັບແຕ່ວັນທີ 27 ກໍລະກົດ ຄ.ສ. 1449 ຈົນເຖິງການປິດລ້ອມນະຄອນຄອນສະແຕນຕິໂນເປິນໃນ ຄ.ສ. 1453 ບໍ່ພຽງແຕ່ບົ່ງຊີ້ເຖິງໄລຍະເວລາສີ່ປີເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ເມື່ອນັບລວມກັບການສິ້ນພະຊົນຂອງ ຈອນ
ປາໄລໂອໂລກອສ ໃນ ຄ.ສ. 1448 ໄລຍະເວລານີ້ກໍຍັງຖືກສະແດງດ້ວຍໄລຍະຫ້າປີອີກດ້ວຍ.

ໂຄງສ້າງນີ້ປາກົດໃຫ້ເຫັນໃນການທຳລາຍນະຄອນເຢຣູຊາເລັມທັງສອງຄັ້ງ ແລະໃນນ້ຳຖ້ວມສະໄໝໂນອາ.
ໂຄງສ້າງນີ້ປາກົດຢູ່ໃນປັດສະຄາຄັ້ງທຳອິດໃນເອຢິບ
ເມື່ອມີຂໍ້ກຳນົດໃຫ້ທູດສະຫວັນຜູ້ທຳລາຍເຫັນເຄື່ອງໝາຍເລືອດຢູ່ເທິງປະຕູ
ອັນໄດ້ນຳຟາໂຣແລະກອງທັບຂອງພຣະອົງລົງໄປໃນທະເລ ຈົນກະທັ່ງລົມຕາເວັນອອກຖືກປ່ອຍອອກແລະນ້ຳໄດ້ປິດປະຕູທາງເຂົ້າສູ່ແຜ່ນດິນແຫ່ງພຣະສັນຍາ.
ໂຄງສ້າງນີ້ປາກົດຢູ່ໃນປະຫວັດສາດໄລຍະອັນຟາຂອງຄຣິສຕະຈັກເປີກາໂມສ ຕັ້ງແຕ່ປີ 313
ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດສະບັບທຳອິດໃນປີ 321
ແລະປາກົດຢູ່ໃນປະຫວັດສາດໄລຍະໂອເມກາຂອງເປີກາໂມສ ຕັ້ງແຕ່ພຣະລາຊະດຳລັດຂອງຈັສຕິນຽນໃນປີ 533 ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດໃນປີ 538. ສຳລັບເປີກາໂມສ ເຄື່ອງໝາຍນັ້ນແມ່ນພຣະລາຊະໂອງການ
ຫຼືພຣະລາຊະດຳລັດ
ແຕ່ທັງສອງຢ່າງລ້ວນເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງໄລຍະເວລາທີ່ມາເຖິງຈຸດສູງສຸດຢູ່ທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ໂຄງສ້າງຂອງການປິດລ້ອມ ແລະການທຳລາຍນະຄອນເຢຣູຊາເລັມຂອງເອເຊກຽນ ຢູ່ໃນໄລຍະຕັ້ງແຕ່ປີ 587 ກ່ອນ ຄ.ສ. ຈົນເຖິງປີ 586 ກ່ອນ ຄ.ສ.: ສອງປີເມື່ອຄິດໄລ່ເວລາແບບນັບລວມຫົວທ້າຍ ແລະ 1.5 ປີເມື່ອຄິດໄລ່ເວລາແບບບໍ່ນັບລວມຫົວທ້າຍ. ໂຄງສ້າງການປິດລ້ອມອີກແບບໜຶ່ງໃນຄຳພະຍາກອນ

ກໍຖືກສະແດງດ້ວຍໄລຍະເວລາສອງປີເຊັ່ນກັນ ໃນການທັບປານີອຸມ ເຊິ່ງລວມມີການສູ້ຮົບທີ່ປານີອຸມໃນປີ 200 ກ່ອນ ຄ.ສ. ແລະການປິດລ້ອມເມືອງຊີໂດນໃນປີ 198 ກ່ອນ ຄ.ສ. ການເສຍຊີວິດຂອງພັນລະຍາເອເຊກຽນສອດຄ່ອງກັບການເສຍຊີວິດຂອງລາເມັກ, ການເສຍຊີວິດຂອງຈອນ ປາໄລໂອໂລກອສແລະການສູ້ຮົບທີ່ປານີອຸມ.